

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léva házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat óra 2 frt 50 kr.
 Három óra 1 frt 25 kr.

Külföldi pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszoriért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötöttesben levő hirdető-íradék, előfizetőnk, vagy a gyakori hirdetőnk tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalban: (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Adakozások a lévai főgymnáziumra.

Legújabb adakoztak: Cserei József kegyesrendi főgymnáziumi tanár gyűjtő ivén: Cserei József (N.-Kanizsa) 100 frt, Cserei Gyula 10 frt, özv. Cservik Andrásné 5 frt, Nyitrai János (Léva) 5 frt.

Összesen: 120 frt — kr.

Eddig kimutatott összeg: 31,544 frt 06 kr.

Legújabb összeg: 31,664 frt 06 kr.

A mi postánk.

Léva, 1885 július 6

Dicséretes buzgalma az a mi postai igazgatásunknak, hogy a postákat aként szaporítani igyekszik, hogy minden falusi község postával ellátassék, ezen intézkedésnek, mint méltányos és igazságosnak, mindenkinek örülni kell; a haza minden polgára joggal követelheti, hogy a mely előnyben részesül az egyik, abban részesítsék a másikat is; ez az osztóigazságnak követelménye.

Hanem ebből aztán nem következik az, hogy mivel új posták alakítatnak, létesítenek, a régiéket elhanyagoltassanak, mert ezen logikai rend szerint végre is mind megöregszenek, utójára kihálnak; azt pedig viszont semmi polgára sem kívánhatja a hazának, hogy a posták kivesszenek; legkevésbé a postaigazgatóság, mert hiszen, ha quo casu az ő bölcs intézkedése folytán a posták csakugyan kivesszenek; ugyan mit igazgathatna, hol érvényesíthetné a forgalomra oly üdvösen kiható azon intézkedéseit, hogyha egy új közlekedési eszköz feltámad, azt mindenki igénybe veheti, csak a postaigazgatóság és a posták nem.

Ezen bölcs intézkedés járma alatt nyögünk mi lévaiak. Többször érintettük s kifejezést adtunk azon méltó felháborodásunknak, hogy minél köze-

lebb jutunk valamelyik vasuti vonalhoz, annál hosszadalmasabb, rosszabb a postai közlekedésünk; s hogy e részben rosszabbul állunk az alkotmányos aerában, mint a borzasztó Bachkor-szakban.

Pedig uramfia, semmit sem vétünk sem a postaigazgatóság, sem semmiféle fennálló hatalom ellen, tiszteljük a postát az ő minden appertinenciával; midőn magán kézen volt, volt idő, hogy a botlások ellen az ötvenes években remonstrálhattunk volna, nem tettük; mert hát azt véltük, az emberi gyarlóság ellen elnézőnek kell lennünk, s midőn ezt az akkori hatalom megsokalván, más kézbe tette le, szívesen megnyugodtunk és pedig annál inkább, mert az új kéz alatt egészen kielégítettünk, s nagyon örültünk, hogy a postai közlekedés rendszeres előmenetelt nyert s a dolgok jól folytak.

Daczára azonban a postai dolgok jó folyásának, hogy történt, hogy nem, egyszer csak hire ment, hogy az állam a postát maga veszi át, s a magán vállalatot megszünteti. Csodálkoztunk nagyon e dolgon, hogy hiszen hát minek bántják és bolygatják a postát ott, a hol baj nincs?.. Csak nagy sokára tudtuk meg, hogy az állam, a postai igazgatóság nincs megelégedve; már pedig, mikor a közönség megelégszik: ez tekintetbe nem jöhet; mert az alkotmányos szabadság azt kívánja, hogy a hatalom kielégítése a döntő és első, s aztán következik a közönség.

Na hát jól van gondoltuk, a mint az istenek és a láthatatlan hatalmak akarják, legyen úgy, legalább lesz állami postánk és apparatusunk, s meg lesz a küldemény gyors szállítása s továbbítása.

Az állami posta meg van; de hogy a küldemények gyorsabb szállítása meg-

volna, vagy a közönség több előnyben részesülne: no azt hiszem, ezt maga a postaigazgatóság és a postatisztviselő urak sem hiszik, s ebben hála istennek meg-egyezünk mindnyájan.

De azt már kerekén, vagy mint mondá egykori furfangos ügyvéd polgártársunk: k e r e k e s e n tagadom, hogy nem lehetne jobb és gyorsabb szállítást kieszközölni, megteremteni, vagy a közönség érdekeit több figyelembe részelteni.

A postaigazgatóság — nem kisszük, hogy a tisztviselő urak is így gondolkoznak — azt tartja, hogy nem lehet gyorsabb szállítás, habár az Esztergom-nána-csatai vasuti vonal két postai állomással hozta közelebb városunkhoz a vasuti csatlakozást, mert mert... ez új költséget okozna; aztán meg hogy megelégszik ily közlekedéssel; neki másra nincs szüksége; mi pedig azt mondjuk, hogy bizony lehet, és hogy mi semmikép sem elégszünk meg oly közlekedéssel, mely marad... marad és soha nem halad! — mely Thurn Taxis rendszerében — system — burkolva a tizenhatszázadik század postillionjain akar járni, és tekintetbe nem veszi, hogy a fővárossal oly érintkezésben állunk már, de magával Pozsonnyal, hol az igen tisztelt postaigazgatóság, felügyelőség székel: ugyanaz nap, különösen a hírlapokra nevezve, egyetértőleg, barátságosan konverzálhatunk, anélkül, hogy ez által az állami kincstár szenvedne.

Azonban feltéve, de meg nem engedve, hogy ezzel az állami kincstár terhelhetnék; nos, hát ki szaporítja az állami kincstár jövedelmeit?, hiszen ebből bennünk semmifélekép sem zárhatnak ki; hisz fizetünk mindenért annyit, mennyi a bőrünkbe fér!; hát tán csak megérdemeljük, hogy éretünk is történjék valami; hisz azt a plus-

költséget úgy is megfizetjük a különféle illetékek czime s nevé alatt.

Tehát bizony lehetséges a könnyebb és gyorsabb szállítás, csak akarat kell hozzá.

Azaz, rosszul mondtuk, nem kételkedünk mi az akarat voltában sem, hanem inkább azon téves felfogást látjuk érvényre emelni, melynek egykor a híres nyitrai püspök Kluch édesanyja állítólag adott kifejezést; a nevezett püspök plébános korában édes anyját, igen egyszerű asszonyt, fogadván házába, midőn az ebéd felett a sült-höz a salátát is követelte, egész naivsággal oda szolt fiához: ah, édes fiam, minek neked a salátá, hiszen van pecsenyéd?!

A postai igazgatóság is talán azt gondolja, hogy a mi állami postánk a pecsenye, na nem bánjuk, gondolja, de ne feledje, hogy ez nagyon zsíros pecsenye, s hogy ez csak akkor válik izletes és élvezhetővé, ha hozzá adjuk a salátát — akarom mondani a gyors és könnyű szállítást.

Az esztergom-nána-csatai vonal megnyitása, nagyon nagy intő jelül szolgál arra, hogy postai közlekedésünket reformálja az igazgatóság.

A bizony!*)

PERECZPARTI.

*) Mi — daczára, hogy az elmondottakra nézve teljesen egyetértünk a cikk irójával — e tárgyban nem szólaltunk volna fel. — Mert meggyőződünk már, hogy postaigazgatásunk nem bír érzékkel a közönség igényeinek kielégítéséhez. Állításunk igazolására felhozzuk:

Először: a lapok gyorsabb szállítása tárgyában a közigazgatási bizottságnak egy év előtt hozott határozatát; melynek keresztülvételére a mi postaigazgatásunk még ma sem látja elkövetkezettnek az időt. Másodszor: daczára felszólalásunknak még sincs a postaigazgatóság annyi figyelemmel a közönség iránt, hogy közegét utasítaná a nevezetesebb rendeleteknek a helyi lap útján leendő közzétételre. — Mint legközelebb a vasárnapi szünetre nézve is megvárhatunk volna.

Sőt a közönség még a helyi postajáratokra nézve sem tájékozott; nincsenek szabott órák — tudomásunk szerint — sem az indulásra, sem a hivatalos kiszolgálásokra nézve; vagy éppen így kívánja ezt a postai szolgálat elektricitása! — Szerk.

TÁRCZA.

Az idealizmus és Realizmus.

— Cserei József, —

kegyesrendi főgymn. tanár, városunk szülöttje, egy gazdag, olvasottságról tanuskodó értekezést boesájtott közzé.

A tudós férfiú művét tanítványainak, a serdülő ifjuságnak írta, melyben a materializmus erkölcsrontó hatását az idealizmus lélekemelő varázsával szorítja háttérbe.

Az életbölcsesség számtalan tekintélynek elvét aplikálja saját itéletének, véleményének támogatására; s igen találóan fordul a történelemhez, mint az emberiség üntudatához, hogy tényekkel is megvilágítsa elméleti érveléseit:

Mint egyes ember, — írja a szerző — úgy egész nép is járhat az idealizmus és realizmus útján, így az ó-korban a görögök, míg a római realis természetű vala. Görögországot egy olajfa koszuja és a jók elismerése elégti ki: Róma nem járt a képzelem világában, érzéketlen volt a magasabb költői emelkedettség iránt, eleme a célszerűség, haszon, legnagyobb ellensége az idealizmusnak, kezdettől fogva anyagi téren volt kijelölve működési köre, ebből nőtt ki jelleme a „gravitas.“ A görög eszménység ellen is küzdött ugyan a dór realizmus, a rómaiak szellemrokona, de küzdésében elbukott és az ionimuzba oltott attikai szellem lön a győztes, mert a test meghal, a szellem tovább él. A realis haszon, mely a görög tanulmányokból ránk háramlik, azon nemes eszmék és érzelmek összege, melyet a görögök teremtő szelleméből elsajátítani és életünkben megvaló-

sítani törekszünk. Valóban, mit érne ismereteink halmaza, ha nem tudnók abból felhasználni azt, mi benne szép és jó, miből nemesbülést, emelkedettséget és szívjóságot merithetünk? Az ilyen ismeret hasonlít a színekben pompázó virághoz, melynek kellemé, illata nincs. És igaza van annak a megbecsülhetetlen könyvnek, melyet egy gondos atya irt örökségképen fiainak, hogy a tudomány mérlege a morál. (Vertán Endre: Hagyatékom fiaimnak. 63. l.) Az legyen a végső tétel minden szellemi foglalkozásunkban, mennyivel lettünk jobbakká, mennyire közelítjük meg azt a magas eszményképet, melyet a Megváltó az emberiség elé állított.

A szépnek mellözését, az idealizmus elhanyagolásának szerencsétlen következményeit népek szomorú sorsa bizonyítja. Ott van China: szellemi működése kizárólag az ész és célszerűség alapjaira van építve, legfőleg még túlságos cifrázatokkal beagatva, melyeknek megszokott alakjai végre is unalmasakká válnak előttünk, legtávolabb áll tőle a főséges. China a szépet, az érzelmet, a humanizmust mellözte, vagy legjebb esetben a haszonnal cserélte fel és milyen szörnyeteggé, korbácsot tartó óriási rendőri intézményre nőtte ki magát. Államszerkezete tarthatatlan, eléggé szomorú intőpéldául azoknak, kik törekvéseik összes erejét a utilitarizmus bálványá elé hordják. Mennyire boldogítja a menyeyei birodalmat az egyoldalú anyagelviség mutatja történetirőik örökös epedése egy jobb mult után. Kedélyhangulatuk elegendő, világtájdalmas, lelkük a szörnyen boldogító anyagelviség mellett blazirt, rugékonnya-

lanná vált, képtelen az invenzióra. A formákba nyomorított szellem már érzi az önalkotta bilincseket, melyekből az európai keresztény humanizmus van hivatva őt megszabadítani. Szerencsétlen ország, melynek egész élete konvenczió szabályainak szolgai megtartásában telik el, hol az elhízott test a szépség mintaképe, mely nem ismeri a szépséget kezdő betűit: az észszerű rendet és tisztaságot; egyhangu zenéjén is legfőlegb fölmelegszik, de lelkesedni nem tud, mert ez már a középszerűn filitl van, ennyire pedig a chinai meg nem erőlteti magát. És míg a többi ókori népek élete aktív, míg Egyiptus vallásában a halál ellen küzd halhatatlanságra vágyik, Perzsia hódít, India önmaga az ember ellen esatáz: addig China élete merőben passív, mert az anyagelviség holt.

China példája bizonyítja, hogy a realizmus az embert „nagykorúságra, szellemi szabadságra, emberi méltóságának tudatára és becsülésére soha sem képes vezetni;“ ellenkezőleg a gépies, fásult modorosság megöli a testet és lelket, azért bármily előhaladott legyen is China az ipar és kényelem terén, jogosulatlan műveltségüket nem irigyeljük. Nincs éltető költészete, idealiemusa, chablonok szerint költ. Olvassunk el egy chinai regényt, vagy beszélt, mely most náluk is annyira el van terjedve, s rendezetlen anyaghalmozat: tűnik fel az egész, krónikához hasonlítana, ha legalább a helyes egymásután tartanak meg; annál hasztalanabban keresnők benne a phantázia ragyogó képeit, a teremtő erőt. Ebből már eléggé látható, hogy az ember egy történetet sem tud realiter előadni úgy, mint az

a valóságban történt, hanem a szép, vagy rüt színeivel festi ki, alanyi felfogását, érzéseit is beleviszi a tényekbe, mint Sallustius és Tacitus. Igen, a költészet az, mely kifényesíti, vagy sötétebbre festheti az alakokat, hogy az örök szépet s ennek ellen-tétét, a rítat, konkrét alakokban annál könnyebben szemlélhessük. Így a régi mythosokban a képzelem lelki tulajdonokkal felruházott képeket alkot önmagának, saját lelkének visszaverődéseit. Ezen alkotott kép annyira fölötté van, hogy csak törekedni tud utána, de sohasem éri el. Míg az ókorban, a vallás levén indító oka az összes szellemi életnek, e mintaképek is ennek alapjából fejlődtek, addig jelenleg az énjének tudatára ébredt lélek az epos, regény és drámában teremt ilyen typosokat, mintegy hatványozott énjét. Nem pusztá másolata ezek a természetnek még az élethű komédiában sem, hanem az önmagába reflektált költői képző erő szüleményei; ennek eredménye a Tartuffe-ok, Misanthrope-ok Don Quijote-k, Don. Juan-ok, Othello-k, Shylock-ok stb. mind meg annyi vonása az ember lelkének. A különbség a görög és új kor typosai között csak az, hogy azok istenek, ezek emberek, mind a kettőt a költészet teremtette saját hatványozott képére és hasonlatosságára.

Chinában ilyen drámai eszményítést hiába keresünk. Boldogtalan nép, mely egy jobb jövőt még csak képzelni sem tud! Az egyoldalú realizmus embert boldogítani nem képes, s ha a bürzei szellem általánossá válnék, felbomlanék a társadalmi rend: nép, mely az aranyat imádja, elvesz a föld színéről. China napjai is megvannak számlálva,

A nőknek.

— Molnár László. —

budapesti tanár „Atyai Tanács”-ában a nőkhez praktikus elvekben szól; ajánljuk a művelt leányok szíves figyelmébe!

Előkészülés a férjhezmenéshez.

Mielőtt a férjhezmenésre való előkészülről szólnánk, gondolkodjunk a fölött, mi-ben áll a házasság és mily kötelek járnak vele.

Az ifjú házaspár Istennek szent oltára elé lép, kezét nyújtanak egymásnak és megfogadják esküvel, hogy ezen ünnepélyes óráról fogva a koporsóig együtt fognak élni békében és gyengéd szeretettel, egy fűdél alatt fognak lakni, egy asztalnál táplálkozni. Ennek teljesítése végett és miatt, mindketten ugyanazon nevet viselik, egy test és egy lélek mindkettő, mert ugyanazon érzelmek, ugyanazon hit, remény és szeretet lelkesíti mindegyiket; vágyaik egyben összpontosulnak és pedig abban az egyben, hogy köteleiknek pontosan megfelelvén, az életet egymásnak minél kellemesebbé tegyék. Együtt esdik le Isten segédelmét az életterhek elviselésére; együtt dicsőítik őt a vett jótéteményekért. Ha az Isten gyermekekkel áldja meg egymás irántvaló forró szeretetüket, vetélkedve egész odaadással szentelik magukat gyermekeik nevelésének. Készséges örömmel és élvezettel oktatják magzataikat minden igaz, szép és jóra és testesítik meg szóval adott intelmeiket a legszebb példás életök által. Megtanítják kisdedeiket, alig hogy bezzélni kezdenek, Isten nevének szent félelemmel telt hódolattal való kiejtésére; együtt végzik később velük vallásos gyakorlatokat is a napi imákban, az ünnepek megszentelésében. Együtt élvezik ők az élet örömeit, és a mi a legtöbb családban gyakoribb, együtt türik és szenvedik azon csapásokat is, melyek sokszor a legjamborabb és istenfő embereket is érik. A derék férj bátorsággal küzd a nehéz idők terhes viharai ellen, hogy szeretett nejét és szívének gyermekeit a szükség és hiánytól megvédjé, a kedves feleség is óvakodik minden elpuhulás- és lustaságtól, hogy hivatását egész odaadással betölthesse. Példája az ily szeretetre-méltó családanya Isten parancsai megtartásának és férje, a családfő iránti engedelmségnek. Az ily feleség még a vallási érzélem hiányában szenvedő férjének is apostola lehet, kiből jámbor, istenfő, tiszta élete által felébreszti az Istenben való hitet, Isten iránt

való reményt és szeretetet; mert szerénysége, szelidsége, gyengéd szeretete és köntelmei iránt való hűsége esodálatot ébresztenek férjében oly család iránt, mely ily szeretetre-méltó és magasztos erényeket ültetett neje szívébe.

Akik a világot jobban ismerik, mint te, kérdezni fogják: „Hol találunk ma ily családot, ily házaspárt? Igaz, ritkul az ily szellemű családi szentélyek száma nemcsak az anyaghoz mindinkább tapadó nagyobb városok népei, hanem még a falvak jámbor lakói között is, de minél inkább ritkulnak, annál óhajtabb azokat szaporítanunk.

Legtöbb függ, mint azt a föntebbiekből már láthattad, a családanya erényeitől, mert nagy baj az, hogy ha az erkölcsi tökély kellő fokán álló, szelid, önfeláldozó nő érzéketlen férjjel van megbüntetve, de még nagyobb baj az, ha a műveltség útján haladó férjet, hivatását nem ismerő feleséggel bünteti a sors.

Igen, úgy van ez, édes gyermekem, mert sokkal nagyobb a nőiességgel díszített feleség befolyása férjére és családjára, mint a finom férj hatása nejére.

A női gyengédség és kellem, a női szépség bája és vonzó hatása, gyengédségének varázsereje könnyedén diadalmaskodnak sokszor a büszke uralkodón. Mert a nőies nő tényleg még akkor is parancsol, midőn engedelmeskedni látszik: mert gyengédsége meglágyítja a férj keménységét, mérsékli szenvedélyeit, csillapítja haragját gyengéd részvét, kimeríthetetlen önfeláldozás, szeretetének folytonos éreztetése által; a munkát, a szükségét és a sors csapásait is örömeivel változtatja. Mert mi lelkesítőbb, mint az erények zománczában ragyogó valódi nőiesség? Nincs szenvedés, melyet az ily nő ne enyhítene, melyben reményt ne táplálna. Fülkeresi ez a hajléknélkülieket, a betegek ágyát, és a segélytelen agastyánokat és nemes missiója teljesítésében semmi nem képes őt megakadályozni. Az ily nő, kedvesem, erősebb, mint büszke férje, mert legyőzi ezt szíve szeretete fegyverével, ily természettel lesz férjének és családjának apostola; mert isteni erő rejlik szívében, segítség a szükségben, balszam a sebekre.

Emberi, meg nem romlott természetünknek, az igaz, szép és jó eszméjének alapvonásait a tisztalelkű nőies nők természetében találjuk fel leginkább eredeti szépségében. És mily kevesen képesek még a művelt osztálybeliek között is ennek tu-

A levél.

— Ujfalussy Sándor. —

A boszniai okkupáció idején történt. Háboruba menni messze földre, műveletlen nép ellen oly ezébből, mely minden inkább, de nem népszerű, elhagyni az ott-hont, az apát, anyát, el a szép jegyes öléből karját, bizony csak nehéz sor az!

Szegény Fehér Laczi, fehér lett, mint a fal, mikor kezébe kapta a parancsot s ha édes anyja forró könnyei ki nem pirosítják halott sápadtan ment volna egy Isten hozzádra az ő Piroskájához. Milyen keserű volt az a bucsu! Százszorta keserűbb lett volna azonban, ha újdonság eszmáját nagyon is csinosra nem teremti Jakab mester a falu legelső és egyetlen eszmadárija. Így a szorított láb adott annyi gondot, hogy az a nagy bánat nem foglalhatta le egészen Laczinkat. A mivel pedig Piroška zokogása sulyosbítá a bűt: azt ellensúlyozni igyekezett a Laczi telivér kormányparti édes apja, aki különben maga is sok tüzet állott ki pelyhesedő állal abban a nagy-szerű szabadságharcban, mit forradalomnak hi a nép. A jó öreg lelkesedve beszélt a Nagy Lajos, az igazságos Mátyás koráról, a mikor Bosznia egész szomszédságával jött növelni a magyar király alattvalóinak sorát.

— Feltámad, újra feltámad az a régi jó idő! — szokta mondogatni, de a mit aztán a komoly arc elhallgatott, azt az apa szíve hosszú évek álmatlanságában s titkon hullott égető könnyekben mondta el.

No de csak az lett a vége, hogy: „Várd meg Isten a gözkoesi kerekét, mert elvitte a legények elejét.”

Béhszomorú napok következtek azután! Máskor a házi, a gazdasági munkák úgy elreptették az időt, alig maradt néhány perc a vacsora utáni beszélgetésre, most annyira megnyultak a napok, hogy mindig ráért a két öreg Piroskával együtt kibal-

datára emelkedni. Pedig ez a női uralom forrása; ebben, ezen természeti sajátságokban rejlik a nő kimondhatlan hatalma.

(Folyt. köv.)

A méhészetről.

A méhészeti osztályt az ország kiállításán a mezőgazdasági eszernokban, a délnyugati kapu bemenve, a jobboldali szegletben látjuk elhelyezve 320 □ méternyi területen.

Hazánkban a méhészet a hatvanas évek végéig oly elaltságban volt, hogy szinte — majdnem egészen elenyészett. Okszerű méhészetről akkortájt hallani is alig lehetett.

A délmagyarországi méhészegylet tüzte ki legelőbb hazánkban az okszerű méhészet zászlaját; majd azután a békés-megyei és aradi méhészegyletek. Legtöbb tevékenységet a délmagyarországi egyelet fejtett ki. Azonban működése mégis hazánkban csak egy kisebb részére terjedt ki, holott szükséges lett volna az egészet felülni. Éreztük egy országos méhészegylet hiányát. Az öreg marosmenti méhészt intézet legelőbb felhívást a hazai méhészekhez egy országos méhészeti egyesület alapítására. De szava elhangzott. Majd Kriesch János műgyetemi tanár, mint az országos gazdasági egyesület méhészeti szakosztályának elnöke, rendezett méhésztalálkozókat, melyeken ő a méhészetből érdekes felolvasásokat tartott. Mindjobban szaporodott az érdeklődők száma.

Ezen estélyeken vettettek fel az eszme, egy országos méhészeti egyesület alapítására. A kezdetben ki merte volna reményleni, hogy az ezen estélyeken összegyűlekezni szokott szerény kör, rövid öt év alatt helyét derekasan megállja s a hazai méhészetnek nem remélt lendületet adjon. A vállalkozás nem részesült eleinte nagy biztatásban, de hozzá fogván a munkához, sikerült 1879-ben az országos, méhészeti egyesület megalapítani. Kezdetben alig volt kétszáz tagja, ma közel van tagjainak száma a kétezerhez.

Az egyesület terjeszté az okszerű méhészet tudományait a havo iként megjelenő méhészeti lapok útján Buzdita a hazai méhészeket a haladás felé. Továbbá a „Méhészeti kate” kiadásával vezérfonalat adott a kezdők kezébe. Majd 1882. évben Budapestén méhészeti kiállítást rendezett. Nem vallott vele szégyent; az a külföldiek által is elismerésben részesített. Sikerült az egyesület továbbá a földmívelési minisztérium támogatását is kieszközölni. Kezdetben csak az egyelet anyagi segélyben való részesítése által; majd a vándortanítói intézmény felállításával. A vándortanítók bejárva kerületeiket, a méhészet tudományát minden egyesnek mintegy a helyébe vitték.

Az eredmény azonnal szemléltetést mutatkozott. Az egyesület tagjainak száma napról-napra szaporodott. Az 1883. évben Békés-Gyulán megtartott méhészeti kiállítás tanusítá a haladást. És ime most az ország-

kiállításán oly rendkívüli haladást, a milyent a méhészet tüntet elő, hazánk egy iparága sem képes felmutatni. Rövid tíz év alatt majdnem a semmiből elővarázsolunk oly méhészetet, mely hivatva van európai országok méhészeit túlszárnyalni. Ma már az a kérdés, hova tegyük azon tömérdék mézét, a melyet a magyar méhészek termelni képesek. De csak legyen is mentől több. Piacot majd lelünk annak; csak legyen mit eladni.

Am de beszéljenek a számok:

Kiállítás jelentkezett az állandó kiállításra 198 egység. A 2280 darab kiállított tárgyból esik az irodalmi és tanulmányi részre 951 drb. Kiállították saját műveiket:

Dömötör László: Méhészeti előadása 1882. A méhészetet okszerű gyakorlatra az amerikai rendszer szerint. 1882. Méhészt naptár az 1884-ik évre. Méhészt naptár az 1885-ik évre. Kalauz okszerű méhtenyésztésben. 1885.

Károlyi Gyula: Közönséges és műméhészet.

Kovács Antal: A méhészet elemei.

Kühne Ferencz 304 lapon levő herbariumát.

Kócsi Mayer Gyula természetrajzi gyűjteménye.

Méhelyi Lajos: A méh bonczatánát megvilágító 100 darab mikroszkopiai preparatum.

Szilasy Márk Gyula 133 darabból álló herbariumát.

Különféle szerkezetű méhlok kiállított 135 drb, melyek nagy része keretes kaptár.

Lépirító gép kiállított 20 darab. Kisebb méhészeti eszköz 616 darab. Méz üvegekben és keretekben, úgy viasz és propolis, összesen 1104 drb. Összesen tehát 2826 tárgy van kiállítva. Ha tekintetbe vesszük azt, hogy nekünk magyaroknak egyáltalában nem természetünk azzal, a miink van, kérkedni, bátran elmondhatjuk, hogy ez csak halvány képe annak, a mi tényleg létezik.

Hazánkban minden községben van méhészet. Vannak, a kik inkább kellemes időtöltés kedvéért bibelődnek a méhekkel. De a nagy rész a méhészetet, mint rendes hasznóhajtó iparágat, folytatja; százakat vesznek be abból évenként.

Hazánkban — amint ezt a kiállítás is igazolja — a méhtermények — méz és viasz — kitünők s oly mennyiségben termelnek, hogy azok igen fontos kiviteli cikket fognak majd idővel képezni. — Azonban a magyar méznek még nincs meg a jó híre. A régi rendszer szerinti méhészek a méheket összesel lefojtván, a lépeket a kasokból kivagdoszták s úgy mindentől, döglött méhekkel, kukacokkal együtt, hordókba lecsömöszték s ezen zagyvalékot kipréselve adták el, mint mézet. Természetesen ezen méz a meleg hozzájárulásával felforr, megsavanyodik, elromlik. Ilyen mézet vásárolván a külföldi kereskedők, nem esoda, ha a magyar méznek rossz hírét költötték. Most azonban már az

Szerették volna mind a hárman összeszókolni azt a csunya ficzkót.

Levél volt, az ő levele.

Travnikból irt Laczi. Minden sorát esők érte, minden betűjét könny áztatta s az egész levél jól kipihente fáradalmait a leány kebelében.

És volt dolog. Piroška szaladt az öreg Áronhoz, nem azért, mert más bolt nem lett volna a faluban, hanem, mert a zsidó szerencsét hoz, szerencsét visz.

— Adjon levélpapírost!

— Milyet, kicsit?

— Kicsit? — Nagyot, a legnagyobb!

Én hal'ottam e hangot, benne volt megvetése az üzlet embereinek, kik minél kurtábban bánnak el ügyeikkel s benne volt az a hév, azaz édes vágy, mely a világ minden papírosát lefoglná, tele írni, mert színgit tele a szív is.

És készült a levél; előbb impurumba írta le Piroška, át meg átolvasta, törte kis fejét: jó lesz-e így, nem jobb lenne más-kép? A sűrű törlések mutatják, hogy nem sok vált be a legelőször letett kifejezések-ből. A javítást követte a tisztázás s mire ez készen volt, bátran szaladhatott a szomszédba Fehér bátyámékhöz szíves jó reggelre, bár este fogott hozzá az íráshoz hiába, nagyon sebesen telk az idő! A hosszú levelet megtoldotta néhány vastag betűvel az öreg Fehér, az anyus meg szinte gömbölyített egy pár öreg betűt a saját fajtájából s ezek a különböző vonások, szavak olyan szépen megfértek egy sorjában! Hogy is ne, hisz mindenik a szívből fakadt. A lepecsételés előtt kivette a lány a megszíról jött kedves levelet, hogy lássa utrakész társát, hadd okozzon ez is olyan örömet, mint okozott ő. Egyik az érkeztett csókolgatta, másik a menendőt árasztgatta áldásaival s kinek egyéb nem jutott, jó volt a peeséviász egy darabkája is.

romba fognak dőlni ezredek- és ezredekén át megkérgesedett előítéletei a keresztény eszmék életerős csapásai alatt, a régi Chinának létele csak időkérdés; át kell alakulnia, újjá kell születnie az idealizmus keresztvizében, hogy tovább és szebb életet éljen.

S hogy a középkor se maradjon példa nélkül, kérdem: művelődés tekintetében milyen hasznára váltak a tudományok az elfajulásában egyoldalú scholasticizmus esztanczolatásai?, micsoda előny háromlott ránk a mysticizmus sóhajtozásából? Legelőbb megtanultuk belőlük, hogy úgy az ész, mint a kedély egymástól különválva letévednek a helyes utról, zavart okoznak az ember szellemi életének fejlődésében, mint a szárazság vagy túlnedvesség a természetben. Szerencsétlen a nép, mely az anyaghoz tapad s ott keresi boldogságát, hol azt feltalálni soha sem fogja; szánalomra méltó az ember, ha vezéresillag, magasabb eszmény nélkül, mint alvajáró bolyong csalfa lidércz után.

A görög nép a legideálisabb volt minden más között, mely valaha létezett. Idealizmusa, kissé pesszimisztikus alakban, Platónban tetőződik. De az is igaz, hogy sok tekintetben még realisabb volt a görög minden más korunkbeli művelt népnél, mert nélkülözötte a szenvedést, érzélgősséget, az idealizmus ezen fattyúhajtásait. Ellenben az emberi ész és szív körében olyan irodalmat hagyott hátra, mely örökké nélkülözhetlen alapja lesz a tudományos műveltségnek, mert a rajta végigvonuló hang, a szellemi szabadság, mint Bernhardy mondja. És ma már általán elfogadott nézet, — nálunk is kezdik belátni, — hogy a görög és latin nyelv ismerete nélkül be lehet ugyan tola kodni a felsőbb, ideális, tudományos irodalomba, de az illető úgy jár, mint az evangéliumi ember, ki ünnepi ruha nélkül furakodott be a menyegzőre: előbb-utóbb kivettetik onnan.

ujabb rendszerű méhészek tiszta szímmézet állítanak elő. Ezen méz majd idővel meg fogja lenni piacát. De ahhoz idő kell és az egyes termelőkre az felette nehéz feladat. Reméljük azonban, hogy a miniszterium e téren is érvényesítendő hathatós támogatását.

Hazánk dús virányát tekintve, bátran felvehetjük számítási alapul, hogy minden 10 katasztrális holdnyi földön egy törzs méh megél. A mintegy 60 millió katasztr. holdnyi földünkön tehát megélné mintegy 6 millió törzs méh. Ez idő szerint hozzávetőleges számítással alig van még egy millió törzs méh hazánkban. Ezen egy millió törzs méh, 3 firtálval számítva, három millió firt jövedelmet ad. De tarthatnánk 6-szor annyit és a jövedelmünk hatszor ennyi — 18—20 millió forint — lehetne. Megérdemli tehát a méhészet, hogy azt mentől jobban fejlesszük.

A miniszterium alig tehet hasznosabb befektetést, mint a mit az okszerű méhészet fejlesztésére fordít. Áldásos és okszerű működését igazolja ezen kiállításunk sikere is.

Bars megye gyámpénztárának az 1884. évről szóló számadási mérlege.

I. Követelési állás. Kézpénz tőkében 124,822 firt 10 kr., betétkönyvekben és értékpapirokban tőke 242,243 firt 14 kr., kamat, magánadós levelekben tőke 6752 firt 79 kr., kamat 1664 firt 10 kr., nem — kamatozó tőkében 144,597 firt 09 1/2 kr., arany és ezüstneműk, ékszerek és drágaságok értékében 72 firt 80 kr., letéteményekben összesen 520,152 firt 02 1/2 kr. — II. Tartozási állás vagy fedezet. Betétek, értékpapírok és kamatozó adós levelek által tőke 396,519 firt 74 1/2 kr., kamat 6536 firt 43 kr., késedelmi kamat 169 firt 04 1/2 kr., nem kamatozó tőkék által 144,597 firt 09 1/2 kr., az év végével kézpénz maradvány által 2171 firt 88 1/2 kr., megtérítés mellett adott előlegek által 1657 66 kr., arany-, ezüstneműk, ékszerek és drágaságok által 72 firt 80 kr., letétemények által, összesen 551,724 firt 66 kr. — Arvapénztári felesleg vagy gyámpénztári tartalékalap 31,572 firt 63 1/2 kr. hiány. — Lejárt, de még be nem hajtott kamatok összege 6536 firt 43 kr. A befolyt kamatokból levont 10% örzési díjak címén az 1877. évi XX. t. cz. 293 és 296. §-ai alapján és késedelmi kamatban a gyámpénztári tartalékalapra befolyt 486 firt 31 1/2 kr. Ebből az 1877. évi XX. t. cz. 298. §-ához képest és a belügyminiszter által jóváhagyott határozat folytán kiadott 2376 firt 82 kr. — Az árpapénztári felesleg 31,572 firt 63 1/2 krból levonva az 1885. évre előre fizetett kamatok 497 firt 33 kr., marad valódi tartalékalap 3,075 firt 30 1/2 kr.

Vége az egyik levél visszakerült boldog helyére, a másik pedig indult Travnik felé.

Lacziék még ott állomásoztak. A boríték finom vonásai egészen elfeledteték katonákkal, hogy a következő napon már indul tova egy bizonytalan, veszélyes ut elé. Mohón töri fel a piros pecsétet s nyitja szét a gyöngéd kézhajtogatását, repes szíve azoknak a szép soroknak, édes szavaknak, melyek az övének többszörös, kedvesebb visszhangját képezik.

És ime meglátja tulajdon irását, meglátja azt a levelet, a mit ő irt a forrón szeretett leánynak. Száz bosnyák kardja száz hercegőcz golyója nem ejthetett volna mélyebb sebet, nem idézhetett volna elő nagyobb fájdalmat, mint ez a síma papíros. Minél magasabb foku hév hatotta át a sorokat, melyeket szerető szíve másnak szánt annál fagyasztóbb a hideg, melyet e levél visszaküldése okoz.

Szegény Laczi el sem tudta képzelni, miért történt ez? A ezimezés vonásai meggyőzték, hogy a sorok jó kézbe jutottak, a levél többszöri átolvasása mind bizonyosabbá téve tudatát, hogy semmi sértőt nem irt: micsoda gondolat ragadja meg hát esztét, szívet, ha nem kedvesének hűtlensége?! E gondolat, melyet a képzelem valóvá alkotott, elviselhetetlenné tette sorsát, gyűlöltté téve helyzetét s a célt, melyért az otthont elhagyta s szerelme (tárgyától örökre elszakadnia kellett.) Előbb futni akart, futni, mint a villám, haza s menykőként lovasni a csábitóra, ki Piroskájától elszakította s Piroskára, ki szívével kegyetlen játékot űz, utóbb önmagát akarta kivégezni. De mikor feljult emlékébe az édes anya reszkető karja s az édes apa búskomoly arca, mikor eszébe jutott, mennyire szereti s mennyire várja őt az „itt hon:“ lehetett-e ereje önmaga megsemmisítésére?

Különfélék.

— **Barsvármegye** törvényhatósága f. hó 16-án rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyai: az alispán jelentése a pénztárügyben; a megyei főszámvevő lemondása; a főpénztárnok, esetleg a főszámvevői állomás betöltése.

— **A megyei pénztárügy** a közigazgatási bizottságnak f. hó 8-án tartott ülésén. Szász István volt főpénztárnok öngyilkosságával összefüggőleg szükségessé vált felszólalás és a tett intézkedések előadása, illetve az alispán részéről annak kijelentése után, hogy a legutóbbi közgyűlés alkalmával tett nyilatkozata — mennyiben az öngyilkosság hírének vételével néhány óra alatt megejtett pénztárvizsgálat leginkább a 300,000 firt meghaladó állami-, nyilvápapírok és a kézpénzre szorított, s az akkoron észlelt mintegy 3000 firt hiányon felül mutatkozó különbözet a részletes vizsgálat feladatául tekinthető — mai napig csak annyiban módosult, mennyiben az 1884. évi közmunkaalap zárszámadásai és az 1885. évi közmunka költségvetés bevételi s kiadási tételeinek scrutiniumában más megyei alapok javára és a közmunka alap terhére megállapított 8284 firt 32 kr. tartozáson, mint az egyes alapoknál mutatkozott hiány fedezésére szolgáló összegben felül — a megyei árpapénztár alapnál 21,182 firt 57 kr. és a gr. Starhemberg- és Sütteő-féle hagyatékánál 2351 firt 54 kr. vagyis 23,534 firt 11 kr. hiányt mutat ki; hogy ezen hiány a pénztárnok — Balásfy József helyettes főpénztárnok részére leltárilag és tételesen való átadása alkalmával észleltetett; hogy ezen hiány felderítés tekintetéből a számfeljési munkálatoknak kesztyűvezetésére nézve egy szakavatott egyén kiküldetése főispán ur közbenjárása mellett a m. kir. belügyminiszteriummal kértetett s a felmerült hiány mennyisége a felsőbb helyen bejelentett; hogy a főpénztárnoki állásra helyettesítés útján kinevezett és a szabályos esküt letett, Balásfy József árvaszéki ülnöknek a pénztár a pénztárkezelés minden segédesszkeivel leltárilag átadott; hogy Szász István személy azonosságát illetőleg minden további kétely eltüntetése tekintetéből az öngyilkosságára vonatkozó adatoknak beszerzésére nézve — miután azok a bécsi cs. kir. rendőrségtől hivatalos megkeresés daczára kielégítő módon közölve nem lettek — a m. kir. belügyminiszteriumot megkereste, hogy eziránt a szükséges intézkedés felsőbb helyről közvetlenül megtéssék s a szükségesnek mutatkozó hulla kiásás iránt a kellő utasítás mielőbb megadassék. r. t. — Mi tartozkodunk ezuttal még itéletet mondani; bejárjuk a vizsgálat eredményét; abból tűnik ki: mennyivel van megkárosítva a megyei pénztár s mikor történt utóljára szabályszerű pénztárvizsgálat. — Ezen adatok beszerzése után kimondjuk itéletünket s a megye közönségének érdekében rámutatunk a mulasztásra s követeljük a bajgyökeres orvoslást.

A különben sem vig és bőbeszédű katonára komoly hallgatagsága, bár a bú mély árnyalatát ölté az idő óta fel, nem idézett elő föltűnést; s így a magát emésztő szív meg volt legalább mentve ama sebektől, melyeket mások akár résztvevő, akár ártott, de mindig sértő kérdegetései, tolkodásai okoznak.

Travnikból csakhamar odább vonultak. Erődök bevételeinél, hegyi utak elfoglalásánál, az ellenség meglepő, váratlan és fanatikus támadásainak visszaverésénél sokszor volt közel a halálhoz, sokszor volt közel ahhoz a csapáshoz, melyet több nem követ, de mintha védte volna egy kéz, soha még hajszála sem görbült meg.

Az okkupáció nagyjából befejeztetett, az ezredek ujjakkal lettek fölserelve. Mind örült a hazamenetelnek, Lacziék is örült volna, ha Piroskáját feledni bírja. De a virág, mely egyszer gyökeret vert, csak gyökerestül volna kiürítható! A szerelem gyökerét, a szívet, ha kitépjük, eltemetjük önmagunkat is.

(Vége köv.)

XII. Alfonso

a kolera járvány alatt Aranjuezben.

Gyász van Aranjuezben, szép napjai szállnak a sírba. Nép és boldogság költözik emuam odább. Megrendül a király a vész láttára s elindul; Hogy koronájával vissza szerezze a fényt. — Gyöngö a testi erő; de bír oly nagy lelki erővel; Hogy vele életért küzdeni fél a halál! Szép birodalmának nagy térein jár a halál-vész. Ugy, hogy az a sírok gyász birodalma leve, Retteg, s rejtődzik kiki, csak maga, ő nem ijed meg, S így népért küzdő szelleme életet űn. Mert, hogy nagy bátran nézett a szemébe halálnak: Hozzá esatlakozott népe s reménye üdült. Ó, hol a népszerűtettel az államfő így együtt jár: Eltűnik ott a veszély; s biztos a gyógytelem!

Faragó.

— **Hymen.** Bellan Adolf, a lévai kir. tekkönyvi hivatal közkedvességű főnöke f. hó 11-én vezette oltárhoz Heinrich Báthy Mariska kisasszonyt, Heinrich Ferencz birtokos, s lévai takarékpénztári tisztviselő kedves leányát. — Legyen zavartalan boldogságuk!

— **Az aratás országszerte** foly, kutatnak termelők, kereskedők egyaránt, hogy milyen lesz a termés mennyiségre? és milyen lesz a termés minőségre? és milyen lesz a termés értékesítése? A termés mennyiségére és minőségére nézve kilátásaink elég jók, az aratási munkálatok már az egész országban foganatba vétettek, már új gabonák is jöttek a helyi piacokra, persze csak kisebb mennyiségben. A termés értékesítése tekintetben (mint a „M. K. L.“ rovatában is olvashatjuk) eddig a kilátások nem kedvezők. Oroszországból bár kedvezőtlen aratási jelentések érkeztek, melyek folytán a német piacokon árvajavulás állott be — azonban mi messze vagyunk attól, hogy Németországba búzát exportálhatnánk. Berlinben egy métermázsza őszi buza ára 10.20 firt, Budapest 8.20 firt, tehát Budapest 2 firttal olcsóbb. A beviteli vám egy métermázsza buza után 3 márká azaz 1.80 firt, a szállítási díj 4 márká azaz 2.40 firt, tehát a fuvar és a vám métermázsánként 4.20 firt, holott a buza ára itt csak 2 firttal olcsóbb. A rozskivitelre nézve szintén nem kedvezők kilátásaink. A külföldtől elválaszt bennünk a roppant beviteli vám, és tavasz óta elvesztettük rendszer és főfogvasztó piacunkat Ausztriát is, mert Oroszország előzönlí olcsó árúival. Csehországi állomásokon az orosz rozsnak métermázsája 7.30 firt, piacukon a rozs ára csaknem ugyanaz; tehát az egész, körülbelül 1.75 firtot tevő fuvardíj választ el bennünket a kivitel lehetőségétől. Csehországból is rossz aratási jelentések érkeztek. — Nekünk arra kell törekedni, hogy minél előbb raktározunk, s termésünkkel az első keresletnél készen legyünk. — Az aratás nálunk is megkezdődött, a gazdaközönség teli reménnyel nézett az ideai termés elé, de aligha teljesülnek e remények. A buza Bars- és Hont-megye területén a jó közép termés megadja ugyan, de az árpát melyre az utóbbi pár év alatt nagy súlyt fektetett gazdaközönségünk, silány termést ad, a szem legtöbb helyen szorult s a gyakori esőzés folytán sárgult lesz. A kapás növények szépen fejlődnek, főként répa s kukorica termésünk sokat ígér; a rétekre is alkalmas az időjárás, s így sarjtermésünk talán pótolni fogja az első kaszálás hiányait.

— **Kuliszeky Ernő**, megyénk buzgó tanfelügyelője közigazgatási bizottságunk utolsó ülésén kitűnő szakavatottsággal fejtegetvén a mindennapi iskolázatás akadályait, a tankötelesek mulasztásai ellen az 1868. XXXVIII. trvez. szigorú alkalmazása mellett a mulasztási naplók vezetése körüli eljárásra vonatkozólag javaslatot nyújtott be, melyet a közigazgatási bizottság egész terjedelmében magáévá tett. A javaslatot jövő számunkban adni fogjuk.

— **Az ideai országos tornaünnepély** alkalmából arról értesülünk, hogy ott néhány vidéki egyesület között a Lévai torna- és vívó-egylet neve is kifüggesztetett, mint olyan, mely a központi ünnepély-rendező bizottság felhívására nem is válaszolt. A testületi közszellem — kétségtelen — jó hatással van bármely nemes eszme terjesztésére, s szívesen járunk ahoz, hogy a tiszoltó, dal- vagy torna-egyletek esetleg országos szövetkezetet képezzenek, s időnként összejövén eszmetársulás s produkciók útján hassanak egymás tökélyesítésére. — De kérdjük: vajjon a vidéki egyletek minden ily alkalmossal megjelenhetnek-e; nem történhetik-e meg, hogy a meghívó kézhez sem jut s így az illemes válasza alkalom nem is nyílik! — Ily ünnepélyek rendezőitől több türelmet, bölcsességet s minden vidéki egylet iránt köteles tiszteletet várunk; s kijelentjük, hogy az ilyenü eljárás legkevésbé sem alkalmas a közszellem, összetartás ébresztésére, megszilárdítására.

— **Allategességügy.** Nagy-Törén f. év jun. elején 4 drb ténen szörványos lépfenében elhullt, Valköcs községben pedig 3 és Zavadán 2 ló rühkórban szenvedőnek találtatott; az óvrendszabályok megtéttettek. — **Tüzesetek.** Alsó-Pél községben folyó évi június 3-án, Nagy-Endrőden jun. 10. és Nagy-Salló községben jun. 16-án támadt tüzvészek alkalmával az első helyen két lakház s a benne levő csekély házi és gazdasági felszerelés, Nagy-Endrőden egy ház fedele, egy sertésöl s kevés gazdasági felszerelés, utóbbi helyen pedig három szekér mennyiségű szalma lön a tűz martaléka. — **Öngyilkosság.** Pospisichil János állásától felfüggesztett nagy ugróezi körjegyző folyó év június 26-án Sárffon (Nyitramegye) agyonlötöte magát.

— **Egyenes adó.** Juniushóban egyenes adó címén befolyt 15,317 firt 78 1/2 kr, mult év hason időszakában 13,120 firt 24 kr.; az eredmény tehát 2197 firt 54 1/2 krral kedvezőbb.

— **Központi választmány működése.** Az országgyűlési képviselőválasztók, 1886. évre érvényes névjegyzékének egybeállítására s illette az összeírások kiigazítása iránti munkálatok mind a 8 küldöttség által befejeztettek.

— **A Lévai torna és vívó egylet**, tagjainak tovább képzésére, ez évben S z t r a k a y Norbert budapesti, jóhírű vívó mestert nyerte meg, ki folyó hó 6-án érkezett körünkbe.

— **Közmunkaügy.** Közmunka váltság s bírság címén folyó évi juniushóban befolyt 1517 firt 40 kr., hátralék 1884. évi váltságban 5852 firt 46 kr., bírságban 1173 firt 22 kr. 1885. évre esedékes váltság 35,048 firt 37 kr. vagyis 42,074 firt 5 kr.

— **Szodón a villám** — mint értesülünk két helyen ütött le s négy felsővidéki aratót sujtott agyon. Kettőt apát fiával, a felkereszt alatti; kettőt pedig a nyílt mezőn.

— **Rövid hírek.** Időjárás nyugaton változó, közben napos, keleten boros, esős időt várhatni, helyenkint erős szelekkel kevés hőváltozás mellett. — **Hegyi Arankát**, a budapesti népszínház kiváló művésznőjét a napokban vezette oltárhoz Farkas József szabadkai műépítő. — **Megnémült** egy pohár jeges vitzől Gyula-Felérvártól egy fiatal ember, melyet hirtelenében fekete kávé után ivott. — **A vihnyei firdőben**, melynek restaurálására ez évben is tetemes költséget fordítottak, július hó 3-ig 340 vendég fordult meg. — **A brassói sajtóbírószág** megszűnt; a saász-, román lapok ezentulí ítelőszeke a kolozsvári törvényszék lesz. Nem helyeseljük ugyan elvileg a hatalom ilynemű eljárását, mert ennek éle felénk is fordulhat; de legalább az itteni esküdtszék ismerni fogja kötelességét s a magyar-falókat majd féken tudja tartani. — **Feleki** a budai színházuggyvel zátonyra jutott. A társulat — mint hírlík — konzorciummá alakul, Feleki pedig a nemzeti színházhoz tér vissza. — **Galicziában** — mint Lembergből írják — az árvíz több falut elpusztított. — **Szegeden** a Steiner-féle esontliszt-gyártelep minden mellék helyiségeivel együtt leégett. — **Fejedelmek a kiállításon.** Milán szerb fejedelem a napokban távozott a legnagyobb megelégedéssel a budapesti orsz. kiállításról; most pedig a bolgár fejedelem gyönyörködik a kiállítási csarnokokban. Mindkét fejedelem nagyobb bevásárlásokat eszközölt. — **Felhőszakadás** a fővárosban. Csütörtökön délután félelmes ézengés között óriási zápor volt Budapest, az iszonyú víztömeget nem voltak képesek a csatornák levezetni, melyek az erős nyomás folytán (Erzsébet és Terézvárosban) beomlottak. Víz borította az utcákat, pincéket, sőt még sok helyen a földszinti lakásokat is.

APRÓBÁGOK.

— **Rovatvezető:** Zuhany. Bibliából. — „Látván pedig Sámson az oroszányt mentében“ — mondja a theologus s kérdi: hogy érti ezt domine rektor? — Hát ugy értem pater reverendissime; hogy az oroszány volt mentében, mert hiszen, ha csak Sámsonnak lett volna mentéje, fel sem tűnik a szent áttak előtt.“

Gyerekekésszel. — „Nem foghatom meg, mi lelte az órámat, hogy nem jár; már megint ki kell tisztítanom.“ — „Nem szükséges papa, szól Mariska, mert mi Tinikével, míg te aludtál, szappannal ég a mama fogkeféjével jól kimostuk.“

T A N Ü G Y.

Értesítés.

A beszercebányai m. kir. áll. felsőbb leányiskolában az 1885/6-iki tanévre a növendékek előjegyzése f. é. jun. és jul. hónapban, a rendes beiratások pedig szeptember 1-én történnek.

Ezen nyilvános tanintézet célja alkalmat nyújtani arra, hogy benne társadalmunk nőtagjai nemük sajátlagossága és a társadalmi jelen viszonyok által feltételezett, de egyszersmind oly mérvű általános műveltséget szerezhessenek, mely egyfelől élethivatásukra szükséges, másfelől megfelelő azon általános műveltségnek, melyet a férfiak saját életezéljük érdekébenől gymnasiumi és real középiskolákban nyerhetnek.

A felsőbb leányiskola 6 évig tartó tanfolyamból áll 6 osztállyal.

Az 1885/6-ik tanévben a 3. osztály is megnyitattik.

Az I-ső osztályba felvehetők a legalább 10 éves oly leányok, kik az elemi iskola 4 osztályát jó sikerrel végezték.

A további osztályba csak olyan leányok vétetnek fel, kik megfelelő életkoruak és nyilvánossági joggal bíró tanintézet megfelelő osztályából jó bizonyítványt hoznak.

Megfelelő bizonyítvány hiányában a jelentkező felvételi vizsgálatot tesz.

Az intézet benlakással — internatus — van összekötve.

K á r p á t i Endre, igazgaónál kell jelentkezni.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

Tek. Dr. Gellényi Miksa ur, a lévai rendőrkapitányság útján a „Stefánia-árvaház“ javára beküldött 1 firt adományáért fogadjja halás köszönetünket; valamint tek. Kónya József rendőrkapitány ur is, ki Grausz Teréz 1 firt büntetés díjat e czélra felajánlani kegyes volt.

Léván, 1885. jul. 9-án.

A „Stefánia-árvaház“ bizottsága.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 firt 50 kr — 7 firt 80 kr. Kétszeres 5 firt 80 kr — 6 firt — kr. Rozs: 5 firt 80 kr — 6 firt 10 kr. Árpa: 6 firt — kr 6 firt 20 kr. Zab: 8 firt 50 kr — 6 firt 80 kr. Kukorica: 6 firt 80 kr — 7 firt — kr. Bab: 8 firt — kr — 8 firt 50 kr. Lencse: 7 firt 50 kr — 8 firt — kr. Köles: — firt — kr.

Cs. kir. szab. osztrák-magyar államvaspálya-társaság menetterve.

Bécs—Budapest—Orsova között.								Orsova—Budapest—Bécs között.							
Állomások	Omnibus vonat II—III.	Gyorsított személyv. I—III.	Futár vo- nat I—III.	Személy- vonat I—III.	Futár vo- nat I—II.	Személy- vonat I—III.	Személy- vonat I—III.	Állomások	Omnibus vonat II—III.	Omnibus vonat II—III.	Gyorsított szem. v. I—III.	Személy- vonat I—III.	Futár vo- nat I—II.	Személy- vonat I—III.	Futár vo- nat I—II.
Bécs	ind.		8.—	9.—	4.30	9.—	6.—	Orsova	ind.			4.1	6.11		
Pozsony	érk.		9.31	11.17	6.06	11.10	8.30	Temesvár	ind.	7.—		11.08	12.15	10.30	
Pozsony	ind.		9.35	11.27	6.10	11.25	3.40	Szeged	ind.	5.30		2.45	2.39	2.44	
Tótmegyer	ind.	4.07	10.48	1.34	7.36	1.46	6.37	Czegléd	ind.	9.56	5.05	6.18	4.58	6.12	
Érsekújvár	ind.	5.30	11.05	2.12	7.53	2.10	2.10	Budapest	érk.	12.30	7.41	8.10	6.25	8.20	
Esztergom-Nána	ind.	7.06	11.49	3.22	8.44	3.20	5.45	Budapest	ind.	5.45	2.50	8.15	10.10	7.—	
Szob	ind.	7.41	12.06	3.42		3.40	6.16	Szob	ind.	8.08	5.25	9.57	11.58	11.23	
Budapest	érk.	10.04	7.27	1.10	5.25	10.09	5.25	Esztergom-Nána	ind.	8.15	5.59	10.21	12.23	8.29	
Budapest	ind.	3:15			6.15	10.40	7.45	Érsekújvár	ind.		5.37	11.26	1.38	9.20	
Czegléd	ind.	6.22			8.52	12.04	9.52	Tótmegyer	ind.		5.73	11.40	2.02	9.32	
Szeged	ind.				12.45	2.26	1.20	Pozsony	érk.		8.38	4.23	10.58	3.51	
Temesvár	ind.					4.47	4.25	Pozsony	ind.			7.24	4.38	11.01	
Orsova	érk.					9.35	10.7	Bécs	érk.			8.20	6.20	12.—	

Esztergom-Nána—Csata.				Csata—Esztergom-Nána.				Tótmegyer—Nyitra—Bélicz				Bélicz—Nyitra—Tótmegyer.						
Állomás	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.				
Esztergom-Nána	ind.	6.—	12.—	Csata	ind.	9.—	1.50	Tótmegyer	ind.	5.45	11.05	2.—	7.45	Bélicz	ind.	5.30	8.15	12.20
Kőhid-Gyarmath	6.29	12.21	Bény	9.25	2.07	N.-Surány	6.18	11.37	2.28	8.11	N.-Tapolcsány	6.18	9.16	1.27				
Kéménd	6.50	12.39	Kéménd	9.42	2.21	Nyitra	7.59	11.49	3.59	9.36	Nyitra	7.48	11.07	3.50				
Bény	7.13	12.54	Kőhid-Gyarmath	10.06	2.58	N.-Tapolcsány	10.18	2.18	5.55	N.-Surány	8.55	12.31	5.28					
Csata	érk.	7.29	1.08	Esztergom-Nána	érk.	10.28	2.58	Bélicz	érk.	11.16	3.03	6.50	Tótmegyer	érk.	9.16	12.55	5.53	

A vastagabb számokkal jelzett órák az időt esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig jelzik.

APRÓ HIRDETÉSEK

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást nyújt készséggel Nyitrai és Társa kiadó, ki levéltudakozásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy itt helyben, Rozmaring- és háromszív-utca 19. sz. alatt saját házamban egy

kocsigyártó-üzletet nyitottam. — Ajánlom a n. é. közönség figyelmébe nyeres, szijgyártó, kárpító és festő megrendelések eszközését. A n. érd. közönség becses pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel
Novák József, kocsigyártó. (Sattler.)

Megvételre kerestetik egy kitanított, két—három éves vizsla; főként az kívántatik, hogy dressurája a vadászatra legyen fektetve; a nyul után ne fusson s az elejtett vadat aportírozza. — Bővebb felvilágosítást a „Bars“ kiadóhivatalában nyerhetni. 176

Egy Clayton Shuttleworth féle 8 lóerejű cséplőgép tulajdonosa cséplés munkára vállalkozik. Bővebb felvilágosítást a „Bars“ kiadóhivatalában nyerhetni.

Házeladás. Léván, a Szappanos-utczában 447. sz. ház folyó év szeptember hó 1-étől bérbé kiadó; esetleg megvételre ajánlatik. Bővebb felvilágosítást nyerhetni a szerkesztőségben.

Kiadó lakás. Uj-Bánya város piacsterén egy egész lakház, két előszobával, konyha és élelőudvarral bérbé adandó. Bővebb értesítést ad Tokodi Imre vendéglős Léván.

Tanonczul

felvétetik alulírott könyvnyomdájában, egy fiu, ki legalább az elemi osztályokat meglehetősen sikerrel végezte és jó házból való, előnyös feltételek mellett.

177 **Nyitrai és Társa.**
Léván.

RUSTON PROCTOR és T.-sa

Budapest, Nádor-utca 39. és 41. szám
ajánlják világhírű és mindenütt a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozdonyokat
fa- és széntüzelésre,
szalmatüzelő-
gőzmozdonyokat
gőzcséplőgépeket
legtökéletesebb szerkezetben
és legújabb
lényeges javításokkal
ellátva,

leszállított áron és a legelfogadhatóbb fizetési feltételek mellett.
Továbbá: járgány-cséplőkészleteket, malmokat, valamint mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket.

➔ Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek ➔
179. Képviselő: Kern testvérek Léván. 10—8.

Vénus mosdó-viz.

E szépítőszert páratlan a maga nemében! Feleslegessé teszi minden más kendőzést; mert aki reggelenként ezzel meg mossa arcát, **arczbőre bársony simaságot**, szép, fehér és piros üde színt nyer; **izzadás közben semmiféle nyomot nem hagy az arczon.**

Kiváló előnye a többi szépítőszerek felett, hogy a **redőket eltávolítja, a bőr üdeségét és simaságát késővénségig fentartja.**

A májfoltokat, szeplőket és bőrperseneket a legrövidebb idő alatt **eltávolítja**; enyhíti a **reumatikus** bántalmakat, megszünteti a **szem könnyezését**, erősítvén a látidegeket, a szemüveg használatát a későkorig feleslegessé teszi.

A ki a Vénus mosdóvízzel reggelenként mosdás után arcát megmossa: **60 éves korában is sima fehér és üde arczbőrrel fog birni.**

E kiváló tulajdonságú szépítőszert eddig családunk kizárólagos titka volt s használatának eredménye **bámulatot keltett mindenkinél**; most azonban e kitűnő szépítő szert, — mely teljesen ment minden ártalmas anyagtól. — hölgytársaimnak rendelkezésükre kívánom boesátani.

Nyiregyháza, 1885. június hóban.

Tisztelettel
Mikecz Józsefné.

Ára az egy nagy és egy kisebb üvegből 1 darab hozzá való szappanból álló készletnek használati utasítással **2 forint** osztr. ért. Postai utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett küldetik szét.
178

GRAEPEL HUGÓ

MARSHALL SONS & Co. LMTD.

vezérigényőke ajánl:

8 lóerejű gőzmozgonyt és cséplőgépet o. é. 5000 forintért.
6 lóerejű gőzmozgonyt és cséplőgépet o. é. 4400 forintért.
Graepel-féle szabadalmazott szalmafűtő készüléket, mely bármely gyártmányú gőzmozgonyra alkalmazható, 150 frtért.

Budapest,

180

VI. ker., Bárány-utca 6. sz. a Gyár-utca sarkán.